

Sygn. akt III KZ 31/14

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

na posiedzeniu w dniu 10 czerwca 2014 r.

w sprawie **R. K.**

o wydanie wyroku łącznego

po rozpoznaniu zażalenia skazanego

na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Okręgowego w G. z dnia 28 lutego

2014 r., o odmowie przyjęcia wniosku skazanego o sporządzenie i doręczenie

odpisu wyroku z uzasadnieniem,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.

postanowił

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem upoważniony sędzia Sądu Okręgowego w G. na podstawie art. 524 § 1 zd. 2 k.p.k. w zw. z art. 422 § 3 k.p.k. odmówił przyjęcia wniosku skazanego R. K. o sporządzenie na piśmie i doręczenie odpisu wyroku Sądu odwoławczego wraz z uzasadnieniem, jako złożonego po upływie terminu zawitego.

Na powyższe zarządzenie zażalenie złożył skazany, który nie formułując żadnych wniosków odwoławczych przyznał jedynie, że odmówiono mu doręczenia odpisu wyroku łącznego Sądu Okręgowego w G. z dnia 18 lutego 2014 r. sygn. akt

... 1228/13, wraz z uzasadnieniem, biorąc pod uwagę datę stempla pocztowego zamieszczonego na kopercie zawierającej przedmiotowy wniosek. Nadto do zażalenia, które skierował wprost do Sądu Najwyższego, dołączył pismo zatytułowane apelacja w którym podniósł zarzuty odnoszące się do wyroku Sądu odwoławczego. W związku z tym należy wnioskować, że intencją skarżącego było doprowadzenie do uchylecia zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Z akt sprawy wynika, że skazany R. K. był obecny na rozprawie apelacyjnej w dniu 18 lutego 2014 r., w sprawie ... 1228/13, i został prawidłowo pouczone o sposobie i terminie złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem (k.7). Nie ujawniono również żadnych przeszkód, które uniemożliwiłyby terminowe złożenie wniosku. Na takie przeszkody nie powoływał się sam skarżący. Nie budzą także zastrzeżeń ustalenia faktyczne, na podstawie których upoważniony sędzia oparł swoje rozstrzygnięcie, albowiem siedmiodniowy termin zawity do złożenia wniosku o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem upłynął w dniu 25 lutego 2014 r., skoro stosownie do treści art. 524 § 1 zd. 2 k.p.k. jest on liczony od daty ogłoszenia wyroku, zaś skazany zgłosił przedmiotowy wniosek w dniu 26 lutego 2014 r., a zatem z uchybieniem wskazanego wyżej terminu zawitego. W swoim zażaleniu skarżący kwestionował przyjęty przez upoważnionego sędziego sposób liczenia przedmiotowego terminu od daty stempla pocztowego na kopercie zawierającej pismo procesowe sugerując, że przy obliczaniu terminu należało uwzględnić datę jego sporządzenia, tj. 24 lutego 2014 r. (k.278). Wbrew temu stanowisku prawidłowość obliczenia terminu określonego w art. 524 § 1 zd. 2 k.p.k. dokonana w tej sprawie nie budzi żadnych zastrzeżeń, bowiem znajduje oparcie w treści art. 124 k.p.k.. Przepis ten stanowi, że w przypadku osoby przebywającej na wolności termin jest zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało nadane w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej lub w polskim urzędzie konsularnym. Warunki te nie zostały spełnione. Natomiast data sporządzenia pisma w analizowanej sytuacji procesowej nie ma żadnego znaczenia.

W konsekwencji upoważniony sędzia trafnie odmówił przyjęcia wniosku skazanego, ponieważ takie postąpienie znajduje oparcie w treści art. 422 § 3 k.p.k.

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę, Sąd Najwyższy zaskarżone zarządzenie utrzymał w mocy.